

FAIG CONSTAR:

1. Que en data 27 de març de 2024 es va publicar la llista provisionals de persones que han superat l'exercici del les distintes especialitats dels cossos facultatius tècnics del procés d'estabilització per concurs oposició per cobrir les places de personal funcionari de l'Administració general i especial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB 122, de 17 de setembre).
2. Que en data 3 de maig de 2024 els membres del tribunal s'han reunit i han resolt les al·legacions i reclamacions presentades pels aspirants del cos facultatiu tècnic dins el termini i en la forma escaient en relació amb l'examen tipus test que es va fer el passat dia 23 de març de 2024 del procés d'estabilització esmentat anteriorment, d'acord amb els fonaments jurídics que hi ha a continuació.

Objecte: model B de l'examen tipus test

Al·legacions presentades pels aspirants del cos facultatiu tècnic

Incidències produïdes en la realització de l'examen

L'aspirant B.C.G. ***1081** ha presentat l'al·legació següent:

que vaig realitzar l'examen al concurs oposició del procés d'estabilització a la CAIB de l'especialitat CFT Tècnic Ocupació i Mercat de Treball en data 23/03/24. Al full de respostes que s'adjunta es pot apreciar que la pregunta 51C no està valorada com a bona, i, vaig haver de indicar la resposta correcta amb una fletxeta.

No es podia fer de altra manera, ja que no era recomanable ni ningú portava tippex. L'única opció quan anul·les una resposta i després te n'adonés quina opció hi ha?

L'examinand em va donar com a única opció tornar a emplenar de bell nou tot el full de respostes. No es viable quan el temps s'ha de dedicar a contestar 110 preguntes. Tenim dret a usar les 2h i 1/2 a dedicació completa a fer l'examen.

SOL·LICIT: que se'm valori com a correcte la pregunta 51 c (veure document adjunt)

Juntament amb l'escrit d'al·legacions, s'acompanya una còpia del full de respostes en el qual en la pregunta 51 es pot veure la pregunta c) anul·lada i al marge dret de la resposta posa 51 c).

En relació amb aquesta qüestió, cal tenir en compte les previsions de les bases de la convocatòria, que estableixen el següent:

- Apartat 12.6 de l'annex 2, relatiu a «Incidències»:

La consideració, verificació i apreciació de les incidències que puguin sorgir en el desenvolupament dels exercicis, així com l'adopció de les decisions que es considerin pertinents, corresponen al tribunal.

- Annex 3

I. EXERCICIS I DESENVOLUPAMENT DELS PROCESSOS SELECTIUS

2. Subgrup A2. Administració general i Administració especial

És de caràcter obligatori i eliminatori, i consistirà a respondre per escrit un qüestionari de 110 preguntes tipus test amb quatre respostes alternatives de les quals només una serà correcta. Les 100 primeres seran ordinàries i avaluables, i les 10 darreres seran de reserva. [...]

L'exercici es qualificarà de 0 a 60 punts. Cada pregunta resposta correctament es valorarà amb 0,6 punts; les preguntes no resoltes, tant si figuren totes les opcions en blanc com si figuren amb més d'una resposta O SI S'HA SENYALAT UNA RESPOSTA SENSE APARTAT EQUIVALENT EN LES ALTERNATIVES PREVISTES EN L'EXERCICI, o si s'ha senyalat una resposta incorrecta, no es valoraran i no tenen cap tipus de penalització. [...]

L'ús de les proves tipus test permeten aplicar filtres en els primers exercicis (i, en aquest cas, únic) d'oposicions de concurrència massiva i sobretot perquè faciliten la correcció ràpida dels exercicis per sistemes mecànics o ofimàtics. I, finalment, perquè proporcionen seguretat tant als tribunals com als aspirants, i eviten dubtes i tensions sobre l'encert o l'errada i la valoració de les respostes.

Dins el procés d'estabilització que ara és objecte d'anàlisi, el personal col·laborador d'aula, abans d'iniciar l'examen, disposa d'un document titulat «INSTRUCCIONS PER ALS COL·LABORADORS D'AULA», que llegeix als opositors. Dins aquest document hi ha un apartat dedicat a «com emplenar el full de respostes», en el qual s'estableix:

Us heu d'assegurar que tothom emplena correctament el full i que ha entès com a marcar bé les caselles per assegurar una bona correcció de la prova.

	1	2	3
a			
b			

1 - b

2 - b

3 - b

Aquesta indicació també apareix al marge inferior esquerra del full de respostes i connecta amb el que disposa l'annex 3 de les bases, que considera pregunta no resolta SI S'HA SENYALAT UNA RESPOSTA SENSE APARTAT EQUIVALENT EN LES ALTERNATIVES PREVISTES EN L'EXERCICI.

En aquest sentit, el mateix aspirant relata que el col·laborador de l'aula li va comentar que «l'única opció era tornar a emplenar de bell nou tot el full». Però l'aspirant va prendre una decisió pel seu compte diferent a la que se li va recomanar. En aquest sentit, la decisió presa de senyalar una resposta en una forma distinta a l'exigida ha tingut com a conseqüència que el lector automàtic no hagi llegit la resposta. I, per altra banda, comporta que el tribunal no pugui admetre com a vàlida la resposta a la pregunta 51 perquè l'actuació de l'aspirant no va observar el que disposen les bases i les instruccions rebudes abans d'iniciar l'examen.

Admetre que es pot contestar la pregunta 51 d'una manera diferent a l'establerta a les bases i a les instruccions va contra el principi d'igualtat. S'ha de respectar el cànon d'igualtat de tracte dels aspirants. El fet d'admetre aquesta al·legació col·locaria en situació d'avantatge aquest aspirant respecte a altres que han patit aquest problema o similar i que, no obstant això, han pres la decisió de seguir les recomanacions del col·laborador. Distorsionaria la prova. I comportaria una injustificada actuació discriminatòria en la qual es permet a un opositor fer una cosa que als altres no se'ls ha permès. A més, no estam davant una incidència que s'ha produït per causes alienes a la seva voluntat.

Per tot l'exposat, escau desestimar l'al·legació formulada.

Objecte: Model B de l'examen tipus test

1. Pregunta número 19. Es manté l'opció c).

La pregunta 19 està redactada en els termes següents:

19. És correcte afirmar que els reglaments de la Unió Europea:

- a) Són no vinculants.
- b) Són dret comunitari primari.
- c) Són dret derivat.
- d) Són recomanacions i dictàmens

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la c).

L'aspirant M.J.LL.P ***7065** ha formulat l'al·legació següent:

Segons el Tribunal la resposta correcta és la c) [...], en canvi qui subscriu va marcar la a). La resposta correcta és la que vaig marcar jo i això es veu clarament a l'article 288 del TRATADO DE FUNCIONAMIENTO DE LA UNIÓN EUROPEA (TFUE):
Artículo 288 (antiguo artículo 249 TCE) Para ejercer las competencias de la Unión, las instituciones adoptarán reglamentos, directivas, decisiones, recomendaciones y dictámenes. El reglamento tendrá un alcance general. Será obligatorio en todos sus elementos y directamente aplicable en cada Estado miembro. La directiva obligará al Estado miembro destinatario en cuanto al resultado que deba conseguirse, dejando, sin embargo, a las autoridades nacionales la elección de la forma y de los medios.
La decisión será obligatoria en todos sus elementos. Cuando designe destinatarios, sólo será obligatoria para éstos. Las recomendaciones y los dictámenes no serán vinculantes.

EN RESUM: LA RESPUESTA A) ES LA CORRECTA, D'ACORD AMB EL TRATADO DE FUNCIONAMIENTO DE LA UNIÓN EUROPEA.

En relació amb aquesta al·legació, hem d'acudir, entre d'altres, a la pàgina UNIR – La pàgina d'internet (<https://www.unir.net/derecho/revista/derecho-derivado/>), en la qual s'explica el següent:

- DERECHO DERIVADO
- Las normas y actos que aprueban las instituciones europeas en aplicación de los tratados (que forman el bloque derecho originario o primario).

El derecho derivado es, por tanto, el CONJUNTO DE NORMAS Y ACTOS QUE ADOPTAN LAS INSTITUCIONES EUROPEAS y que están sujetos al derecho originario de la Unión Europea. Es decir, son los reglamentos, directivas, decisiones, y las recomendaciones y dictámenes —no vinculantes— que dictan las instituciones de la Unión en el ejercicio de sus competencias y cuya validez depende siempre de que sean compatibles con el corpus jurídico que compone el derecho originario o primario de la Unión.

També afirma que el Reglament és dret derivat Miguel Sánchez Morón, *Derecho Administrativo (Parte General)*, 18 edició, Tecnos, Madrid, 2021, a la pàgina 154, quan diu:

Mayor interés tiene a nuestros efectos el derecho derivado creado por las instituciones europeas para la realización de los objetivos y políticas de la Unión. Este derecho derivado se compone de varios tipos de normas, que en la actualidad aprueban el Consejo – conjuntamente con el Parlamento Europeo o con la participación de éste, cuando se trata de actos legislativos – o la Comisión Europea en el ámbito de sus respectivas funciones. Tales normas son EL REGLAMENTO, LAS DIRECTIVAS Y LA DECISIÓN [...] No tienen valor normativo, por no ser vinculantes, los DICTÁMENES Y RECOMENDACIONES que las instituciones pueden aprobar en ciertos casos.

En altres paraules, no són vinculants els dictàmens i les recomanacions. En això estem d'acord amb l'aspirant. Però el que es pregunta no és sobre aquests instruments jurídics, sinó sobre els reglaments, i la resposta correcta és la c).

2. Pregunta número 64. Es manté l'opció b).

La pregunta 64 està redactada en els termes següents:

64. Causes de finalització de la comissió de serveis ordinària voluntària, forçosa i d'atribució temporal de funcions:

a) Finalitzen pel transcurs del temps per al qual es van concedir, que no pot ser superior a dos anys.

Excepcionalment, quan les necessitats del servei ho requereixin, el Consell de Govern pot prorrogar aquest termini.

b) Finalitzen pel transcurs del temps per al qual es van concedir, que no pot ser superior a dos anys.

Excepcionalment, quan les necessitats del servei ho requereixin, i només respecte a la comissió de serveis ordinària voluntària, el Consell de Govern pot prorrogar aquest termini.

c) Finalitzen pel transcurs del temps per al qual es van concedir. Excepcionalment, quan les necessitats del servei ho requereixin, el Consell de Govern pot prorrogar aquest termini.

d) Finalitzen si el titular de la comissió manifesta un acompliment adequat, un rendiment suficient o una manca d'adequació al lloc de treball que impedeix dur a terme amb eficàcia les funcions atribuïdes al lloc.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant B.Z.V.H. ***4042** formula les al·legacions següents:

Segons el Tribunal la resposta correcta és la B) [...], en canvi qui subscriu va marcar la A) [...].
LEY 3/2007, DE 27 DE MARZO, DE LA FUNCIÓN PÚBLICA DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA DE LAS ILLES BALEARS, SECCIÓN 2.ª OTROS SISTEMAS DE PROVISIÓN Y DE OCUPACIÓN DE PUESTOS DE TRABAJO
Artículo 82. Comisión de servicios ordinaria voluntaria.

5. No puede autorizarse la prórroga de las comisiones de servicios ordinarias y voluntarias en puestos vacantes, más allá de dos años. EXCEPCIONALMENTE, POR ACUERDO MOTIVADO DEL CONSEJO DE GOBIERNO PUEDE AUTORIZARSE LA PRÓRROGA DE UNA COMISIÓN DE SERVICIOS, más allá de los dos años, PARA LA OCUPACIÓN DE PUESTOS DE TRABAJO DE NIVEL 29 O SUPERIOR. En el resto de casos, únicamente pueden prorrogarse las comisiones de servicios más allá de los dos años para ocupación de puestos que tienen titular y se encuentren reservados por imperativo legal.

EN RESUM: LA LLEI ESPECÍFICA, TAL COM ES VEU AL PUNT 5 ABANS ESMENTAT, QUE ÉS PER A LLOCS DE NIVELL 29 O SUPERIOR I NO POT CONSIDERAR-SE CORRECTA CAP DE LES OPCIONS DE RESPOSTA, PER LO QUAL AQUESTA PREGUNTA S'HA DE CONSIDERAR NUL·LA.

En termes semblants presenta al·legacions M.A.V.B. ***2847**, i conclou que cap de les quatre opcions proposades poden considerar-se correctes.

Per abordar aquesta qüestió, s'ha d'acudir als apartats 1 i 4 de l'article 88 ter de la Llei 3/2007, els quals estableixen:

Article 88 ter. Causes de finalització de la comissió de serveis ordinària voluntària, forçosa i d'atribució temporal de funcions

1. La comissió de serveis ordinària voluntària i la forçosa tenen caràcter temporal i finalitzen pel transcurs del temps per al qual es varen concedir, que no pot ser superior a dos anys. Excepcionalment, quan les necessitats del servei ho requereixin, i només pel que fa a la comissió de serveis ordinària voluntària, el Consell de Govern pot prorrogar aquest termini.

[...]

4. També finalitzarà [la comissió de serveis d'atribució temporal de funcions] pel transcurs del temps per al qual es va concedir, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 88 bis.

De la lectura d'ambdós apartats cal col·legir que només la resposta b) és la correcta.

A més, no compartim l'afirmació de l'aspirant que només es poden prorrogar les comissions de serveis ordinàries i voluntàries per a llocs de 29 o superior, més enllà dels dos anys, perquè, tal com esmenta l'article 82.5 de la Llei 3/2007, també poden prorrogar-se les comissions de serveis per a l'ocupació de llocs que tenen titular i es troben reservats per imperatiu legal.

Per tot l'exposat, cal confirmar com a vàlida la resposta b).

3. Pregunta número 66. Es manté l'opció a).

La pregunta 66 està redactada en els termes següents:

66. D'acord amb l'article 9 del Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de subvencions, poden tenir la consideració de beneficiaris:

- a) El destinatari dels fons públics que ha de dur a terme l'activitat que en fonamenta l'atorgament, o que està en la situació que en legitima la concessió.
- b) En tot cas, les agrupacions de persones físiques o jurídiques, públiques o privades, les comunitats de béns o qualsevol altre tipus d'unitat econòmica o patrimoni separat que, tot i no tenir personalitat jurídica, puguin dur a terme els projectes, les activitats o els comportaments o estiguin en la situació que motiva la concessió de la subvenció.
- c) En tot cas, les persones que en formin part com a membres d'una persona jurídica que resulti beneficiària i que es comprometin a dur a terme la totalitat o una part de les activitats que fonamenten la concessió de la subvenció en nom i per compte d'aquesta.
- d) Totes les respostes són correctes

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la a).

L'aspirant O.M.L. ***8313** ha presentat les al·legacions següents:

1º ALEGACIÓN ANULACIÓN PREGUNTA 66:

[...]

SEGÚN LA TABLILLA DE RESPUESTAS PUBLICADA SE SEÑALA COMO RESPUESTA CORRECTA LA A, PERO YO ALEGO QUE LA CORRECTA ES LA D, PORQUE SEGÚN EL ARTÍCULO 9.1 DEL DECRETO LEGISLATIVO 2/2005, DE 28 DE DICIEMBRE, POR EL QUE SE APRUEBA EL TR DE LA LEY DE SUBVENCIONES, DICE:

Artículo 9. Beneficiarios.

1. Tiene la consideración de beneficiario de la subvención el destinatario de los fondos públicos que debe llevar a cabo la actividad que fundamenta su otorgamiento, o que se halla en la situación que legitima su concesión.
2. Cuando el beneficiario sea una persona jurídica, y siempre que lo prevean las bases reguladoras, también tendrán la consideración de beneficiarios las personas que formen parte de aquélla como miembros que se comprometan a efectuar la totalidad o parte de las actividades que fundamenten la concesión de la subvención en nombre y por cuenta del primero.

[...]

Entiendo que se descarte la respuesta b y c porque no se detalla exactamente el texto que se aduce en el artículo 9.1, porque "en ningún caso" o el "en todo caso" no aparece en el articulado, y falta la coletilla de "y siempre que lo prevean las bases reguladoras" (...). Aún así, entiendo que la redacción del texto ha de ser "fidedigno" al articulado en una pregunta de examen de oposición, es decir, si se alega al "Según artículo 9 del DL..." entiendo que se ha de redactar fidedignamente las respuestas, por que esa regla de tres, podríamos interpretar los textos 2 y 3 aludiendo que en gran medida la respuesta no es del todo incorrecta. En cambio la respuesta 1, no es exacta al artículo 9.1, es decir, se cambia la expresión (o que se halla en la situación que legitima su concesión.), *por la que se expone en el enunciado: "o que está en la situación que legitima su concesión."* Aunque sistemáticamente puede expresar lo mismo, no es lo que literalmente se dice en la ley, y por tanto, [...]

Tal com diu la mateixa aspirant, semànticament l'expressió «o que se halla en la situación que legitima su concesión» i «o que está en la situación que legitima su concesión» significa el mateix. De fet, entre els sinònims en castellà de la paraula «hallar» es troben «estar» i «encontrarse». Per

acabar, s'ha d'assenyalar que la variació de verbs esmentada no constitueix causa per anul·lar la pregunta d'acord amb l'apartat 6 de l'annex 3 de les bases de la convocatòria.

En conseqüència, escau confirmar com a vàlida la resposta a).

4. Pregunta número 68. Es manté l'opció b).

La pregunta 68 està redactada en els termes següents:

68. La llei de pressuposts generals de cada exercici ha de determinar la quantia de la dotació anual corresponent al fons de contingència:

- a) Amb un mínim de l' 1% i un màxim del 2% dels estats de despeses no financeres del pressupost inicial consolidat de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de les entitats integrants del sector públic administratiu.
- b) Amb un mínim del 0,5% i un màxim del 2% dels estats de despeses no financeres del pressupost inicial consolidat de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de les entitats integrants del sector públic administratiu.
- c) Amb un mínim del 0,5% i un màxim de l'1% dels estats de despeses no financeres del pressupost inicial consolidat de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de les entitats integrants del sector públic administratiu.
- d) Amb un mínim del 0,5% i un màxim del 2% dels estats de despeses financeres del pressupost inicial consolidat de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de les entitats integrants del sector públic administratiu

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant O.M.L. ***8313** ha formulat les al·legacions següents:

Si vamos al ARTÍCULO 38 DE LA LEY DE FINANZAS DE COMUNIDAD AUTÓNOMA, LEY 14/2014, DE 29 DE DICIEMBRE, DE FINANZAS DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA DE LAS ILLES BALEARS, dispone:

1. En el presupuesto de la Administración de la comunidad autónoma de cada ejercicio se incluirá una sección presupuestaria que, de acuerdo con la clasificación económica prevista en la letra c) del artículo anterior y bajo la denominación fondo de contingencia, se destinará, cuando proceda, a atender necesidades inaplazables, de carácter no discrecional, no previstas en los presupuestos generales aprobados inicialmente, y que se puedan presentar a lo largo del ejercicio.

En la ley de presupuestos generales de cada ejercicio determinará la cuantía de la dotación anual correspondiente a este fondo, CON UN MÍNIMO DEL 1% Y UN MÁXIMO DEL 2% de los estados de gastos no financieros del presupuesto inicial consolidado de la Administración de la comunidad autónoma y de las entidades integrantes del sector público administrativo.

POR TANTO ALEGO QUE LA RESPUESTA CORRECTA EN LA PREGUNTA 68 ES LA A Y NO LA B COMO SE INDICA EN LA PLANILLA DE RESPUESTA PUBLICADA EN LA WEB DEL PORTAL DEL OPOSITOR DE LA CAIB. POR TANTO, SOLICITO SE RECTIFIQUE DICHA RESPUESTA POR LA CORRECTA.

En els mateixos termes es pronuncien els aspirants A.B.T.R. ***5846** i E.A.P. ***5428**, en concret aquesta darrera al·lega:

[...] que según he podido observar en la ley 14/2014 de finanzas de la CCAA de las Islas Baleares pone que el mínimo para aportar al Fondo de Contingencia es de 1% y el máximo del 2%. Se ha dado por válida la B, pero en todo caso, pienso que según la ley expresada arriba sería la A.

En relació amb les al·legacions presentades, aquest tribunal ha apreciat que els tres aspirants fan servir una versió inadequada del 2n paràgraf de l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 14/2014. En efecte, si acudim a la versió consolidada de l'Institut d'Estudis Autònoms, actualitzada a 30/12/2023, hi apareix la redacció d'aquest paràgraf segons la versió efectuada per la Llei 13/2017, de 29 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2018, la qual passa a ser la següent:

La llei de pressuposts generals de cada exercici ha de determinar la quantia de la dotació anual corresponent a aquest fons, amb UN MÍNIM DEL 0,5 % I UN MÀXIM DEL 2 % dels estats de despeses no financeres del pressupost inicial consolidat de l'Administració de la comunitat autònoma i de les entitats integrants del sector públic administratiu.

En definitiva, cal confirma com a vàlida la resposta b).

5. Pregunta número 69. Es manté l'opció a).

L'aspirant M.J.LL.P. ***7065** ha presentat l'al·legació següent:

Igualment aprofite per mencionar que les preguntes 69 i 110 estaven repetides i per tot això demani procedir anul·lar la pregunta 69.

Per contestar aquesta al·legació, es necessari comparar si s'està davant dues preguntes idèntiques. La redacció de cadascuna de les preguntes és la següent:

69. D'acord amb la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en la classificació econòmica, que agrupa els crèdits segons la naturalesa econòmica de les despeses, aquestes despeses s'han de separar en:	110. En la classificació econòmica de despeses, s'agrupen els crèdits segons la naturalesa econòmica de les despeses, les quals s'han de separar en:
a) Operacions corrents, operacions de capital, operacions financeres i fons de contingència [coincideix amb la resposta d) de la pregunta 110] b) Operacions financeres i fons de contingència. c) Operacions de capital i operacions corrents. d) Operacions corrents i de capital [coincideix amb la resposta de la pregunta a) de la pregunta 110]	a) Operacions corrents, operacions de capital , operacions financeres i fons de contingència. b) Operacions de capital, operacions financeres i fons de contingència. c) Operacions de despeses corrents i operacions financeres. d) Operacions corrents, operacions de capital i fons de contingència.

De forma categòrica, hem de contestar que les preguntes 69 i 100 no estan repetides, pels motius següents:

Primera, en la pregunta 110 es pregunta sobre la classificació econòmica, que agrupa el crèdits segons la naturalesa econòmica de les despeses de manera genèrica, mentre que en la 69 aquesta classificació va referida no de forma genèrica, sinó d'acord amb la Llei 14/2014, per la qual cosa no podem afirmar que estam davant la mateixa pregunta.

Segona, només coincideix una resposta. La a) de la 69 amb la a) de la 110.

Per tot això, cal desestimar l'al·legació presentada.

6. Pregunta número 76. Es manté l'opció b).

La pregunta 76 està redactada en els termes següents:

76. Quan un document es presenta davant una oficina d'assistència en matèria de registre:

- a) S'ha de fer el corresponent assentament de tot document que sigui presentat. També s'ha d'anotar la sortida dels documents oficials dirigits a altres òrgans o particulars.
- b) S'ha de fer el corresponent assentament de tot document que sigui presentat. També es pot anotar la sortida dels documents oficials dirigits a altres òrgans o particulars.
- c) S'ha de fer el corresponent assentament de tot document que sigui presentat. També s'ha d'anotar la sortida dels documents oficials dirigits a particulars.
- d) No s'ha de fer cap assentament.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant B.Z.V.H. ***4042** al·lega en relació amb aquesta pregunta:

Segons el Tribunal la resposta correcta es la B) [...] en canvi qui subscriu va marcar la A) [...]

Según el Glosario de términos gramaticales de la Real Academia Española (RAE)

El futuro simple de indicativo:

Tiempo verbal absoluto del modo indicativo que hace referencia a situaciones posteriores al momento de la enunciación, como en *El próximo año iremos de vacaciones a un lugar de la costa*.

La expresión de los sucesos venideros contruidos en futuro puede constituir actos de habla muy diversos: promesas (Te llevaré al cine), expresiones de ánimo (Te curarás en dos días), amenazas (Me las pagarás), órdenes (Le pedirás disculpas en nombre de la empresa), recomendaciones (Un buen abogado te resolverá el problema), advertencias (Si comes tanto dulce, engordarás), peticiones (¿Me dirás la verdad?), excusas (Me disculpará usted un momento), predicciones o juicios categóricos (Todos moriremos algún día), entre otros.

Información complementaria

En otros usos de esta forma verbal, no se denotan propiamente sucesos localizados en un tiempo futuro, como sucede en las peticiones corteses en las que el futuro alterna con el presente de indicativo o con el condicional simple ¿(Tendrá – tiene – tendría) la amabilidad de acercarme ese periódico? Tampoco se refiere a situaciones venideras el denominado futuro de conjetura, con el que el hablante introduce una suposición relativa al presente como en “Ahora estará” (=puede que esté, probablemente está) tan tranquilo en su casa. El llamado tradicionalmente futuro concesivo va seguido típicamente de oraciones adversativas, como en Esa tela será muy buena, pero me parece cara. Recibe ese nombre porque admite paráfrasis con oraciones concesivas, como Aunque esta tela sea muy buena, me parece cara. Puede interpretarse como una variante del futuro de conjetura (Seguramente esa tela es muy buena, pero me parece cara).

EN RESUM: EN AQUEST CAS EL FUTUR QUE ES DONA ÉS DE CONJECTURA O PROBABILITAT QUE ALGUNA COSA PASSI, O NO, EN EL FUTUR. EN CAP CAS NO INDICA OBLIGATORIETAT NI TÉ UN SENTIT IMPERATIVU. NO DENOTA UNA IMPOSICIÓ DE FORMA EXPRESSA, JA QUE POT PASSAR O NO. PER TOT ALLÒ ABANS ARGUMENTAT, TANT LA RESPOSTA A) COM LA B) SÓN CORRECTES, PER LA QUAL AQUESTA PREGUNTA S'HA DE CONSIDERAR NUL·LA.

Per contestar aquesta al·legació, s'ha d'anar a l'article 16.1 i 4. d) de la Llei 39/2015. Aquest darrer precepte estableix que

4. Los documentos que los interesados dirijan a los órganos de las Administraciones Pública podrán presentarse:
[...]
d) En las oficinas de asistencia en materia de registros.

Mentre que l'apartat 1 de l'article 16 disposa:

1. Cada Administración dispondrá de un Registro Electrónico General, EN EL QUE SE HARÁ EL CORRESPONDIENTE ASIENTO DE TODO DOCUMENTO que sea presentado o que se reciba en cualquier órgano administrativo, Organismo público o Entidad vinculado o dependiente a éstos. TAMBIÉN SE PODRÁN ANOTAR EN EL MISMO, LA SALIDA DE LOS DOCUMENTOS OFICIALES dirigidos a otros órganos o particulares.

Sobre aquest precepte, L'obra *Comentarios a la Ley 39/2015 de Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas* comenta l'obligació de les administracions de portar un registre de sortida en els termes següents:

2. La relativa al carácter potestativo del registro de salida de documentos que parece desprenderse de la expresión *se podrán anotar* que usa el legislador en este caso, frente a la de más terminante (*... se hará el correspondiente asiento...*) con la que se refiere al registro de entrada de los documentos presentados ante la entidad.
El precepto en su conjunto da lugar a equívocos en este sentido porque junto a la diferente expresión utilizada en el apartado 1, y la inexistencia de indicaciones al respecto al registro de salida en el apartado 3, el apartado 2 del art. 16 vuelve a mencionarlo expresamente, indicando que los *asientos se anotarán respetando el orden temporal de recepción o salida de los documentos, e indicarán la fecha del día en que se produzcan*.
En cualquier caso, algún sistema de control de salida de documentos debe llevarse en cada Administración Pública por una cuestión elemental de orden y seguridad jurídica y, por ello, nos inclinamos a mantener el registro de salida de documentos como parte del Registro Electrónico General, cuanto menos por un sentido práctico. [...]

En definitiva, la resposta a) no es pot admetre com a vàlida perquè estableix amb caràcter imperatiu l'obligació d'anotar la sortida dels documents oficials dirigits a altres òrgans o particulars, quan l'article 16.1 estableix el caràcter potestatiu del registre de sortida de documents.

Per tot això, cal confirmar com a vàlida la resposta b).

7. Pregunta número 78. Es manté l'opció b).

La pregunta 78 està redactada en els termes següents:

78. És aplicable el Decret 82/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula la gestió de queixes i suggeriments sobre el funcionament dels serveis públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a les persones jurídiques privades?

- a) No.
- b) Sí, en determinats casos.
- c) Sí.
- d) Només pel que fa a les queixes

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant N.L.M. ***9263 ha presentat l'al·legació següent:

Art. 1.2. c) del decreto especifica el ámbito y objeto de aplicación

c) A las personas físicas y jurídicas adjudicatarias de contratos de gestión de servicios públicos y de contratos de colaboración entre el sector público y privado, tipificados por la Ley 30/2007, de 30 de octubre, de contratos del sector público, en relación a su actividad de prestación de servicios.

Hay dos posibles respuestas correctas, ya que la b) en determinados casos es correcta y la c) también es correcta ya que el anterior artículo fija que es aplicable a personal física y jurídicas.

Por tanto la respuesta Sí también sería correcta, por tanto solicito que la pregunta sea anulada debido a que hay dos posibles opciones de respuesta correcta.

Per contestar la pregunta 78, s'ha d'acudir a l'article 2.2 del Decret 82/2009, que estableix:

2. Aquest Decret és aplicable:

- a) A l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a les entitats autònomes, a les empreses públiques i a les fundacions del sector públic autonòmic que defineix la normativa autonòmica sobre sector públic.
- b) Als consorcis que estiguin finançats majoritàriament per l'Administració de la Comunitat Autònoma, o aquells en què li correspongui designar més de la meitat de les persones que són membres dels òrgans de direcció.
- c) A les persones físiques i jurídiques adjudicatàries de contractes de gestió de serveis públics i de contractes de col·laboració entre el sector públic i privat, tipificats per la Llei

30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, en relació amb la seva activitat de prestació de serveis.

Ni la lletra a) ni la b) fa cap referència a les persones jurídiques privades. Només la lletra c), si bé en aquesta lletra s'estableix que els és aplicable únicament en determinats casos: quan es tracti de persones jurídiques adjudicatàries de contractes de gestió de serveis públics i de contractes de col·laboració entre el sector públic i privat tipificats en la Llei 30/2007. En la pràctica totalitat de casos, no els és d'aplicació, per la qual cosa, cal desestimar l'al·legació formulada.

8. Pregunta número 79. Es manté l'opció d).

La pregunta 79 està redactada en els termes següents:

79. Quan un ciutadà compareix davant una oficina d'assistència en matèria de registre (OAMR) per presentar una sol·licitud d'una convocatòria de subvencions:

- a) L'empleat públic ha de digitalitzar el document.
- b) L'OAMR no ha de digitalitzar el document si la normativa aplicable exigeix que es presenti el document en un suport específic no susceptible de digitalització.
- c) No es consideren presentats els documents el règim especial dels quals estableixi una altra forma de presentar els documents.
- d) Totes les respostes són correctes.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la d).

L'aspirant O.M.L. ha presentat l'al·legació següent:

Se da por correcta la respuesta d) "Todas las respuestas son correctas", en cambio considero que la correcta es la C, y expongo los motivos:

Estas respuestas están basadas en el ARTÍCULO 16.5 I 16.8 DE LA LEY 39/2015 de procedimiento administrativo común:

5. Los documentos PRESENTADOS DE MANERA PRESENCIAL ANTE LAS ADMINISTRACIONES PÚBLICAS, DEBERÁN SER DIGITALIZADOS, de acuerdo con lo previsto en el artículo 27 y demás normativa aplicable, POR LA OFICINA DE ASISTENCIA EN MATERIA DE REGISTROS en la que hayan sido presentados para su incorporación al expediente administrativo electrónico, devolviéndose los originales al interesado, SIN PERJUICIO DE AQUELLOS SUPUESTOS EN QUE LA NORMA DETERMINE LA CUSTODIA POR LA ADMINISTRACIÓN DE LOS DOCUMENTOS PRESENTADOS O RESULTE OBLIGATORIA LA PRESENTACIÓN DE OBJETOS O DE DOCUMENTOS EN UN SOPORTE ESPECÍFICO NO SUSCEPTIBLES DE DIGITALIZACIÓN.

[...]

8. No se tendrán por presentados en el registro aquellos documentos e información cuyo régimen especial establezca otra forma de presentación.

Entiendo que el hecho de que "deberán ser digitalizados" como expone el artículo 16.5 en la Ley 39/2015 no es exactamente lo mismo que el "empleo público digitalizará" por muchos matices, entre ellos porque dice: "... la Administración a través de la oficina de

asistencia en materia de registros...” (cambia el sujeto y además el verbo, teniendo en cuenta cuantas apreciaciones se hace en la batería de preguntas de estas oposiciones entre el futuro simple y el condicional). Otro motivo por que no puede ser la respuesta d, es precisamente porque hay que ver en el punto 16.5, en el mismo párrafo comentado, primero alude a que la documentación debe ser digitalizada, sin perjuicio de aquellos supuestos de presentación de documentos en soporte no susceptible de digitalización, es muy diferente a la respuesta en el examen: “ *La Oamr no digitalizará el documento si la normativa aplicable exige que se presente en un soporte...*), es decir, entiendo que como está formulada la respuesta no es correcta para su entendimiento tal y como se expresa en el punto 16.5 de esta ley, y por tanto susceptible de mala concepción y otras interpretaciones que dan lugar a error.

Por tanto, de las tres respuestas, la que realmente se ajusta a lo que expresa la ley, es la respuesta c, y por tanto solicito la revisión y rectificación.

En relació amb la primera al·legació, cal assenyalar que l'article 16.5 conté el mandat que hauran de ser digitalitzats els documents presentats de manera presencial davant les administracions públiques. El significat en tot dos casos és el mateix: l'Administració o els funcionaris que presten serveis en una O.A.M.R. tenen l'obligació de digitalitzar-los. Per això, cal desestimar aquesta al·legació.

Pel que fa a la segona al·legació, relativa al fet que la resposta b) no està ben formulada quan diu

b) L'OAMR no ha de digitalitzar el document si la normativa aplicable exigeix que es presenti el document en un suport específic no susceptible de digitalització.

En la resposta b) es fa referència a un dels dos supòsits prevists a l'article 16.5 de la Llei 39/2015, en concret a aquell en què «resulte obligatoria la presentació de documentos en un soporte no susceptible de digitalización».

En efecte, hi ha documents que no s'han de digitalitzar. D'acord amb l'article 16.5, són els supòsits en què a) la norma determini la custodia per l'Administració dels documents presentats, i b) obligatòriament s'han de presentar documents en un suport específic no susceptible de digitalització.

Per l'exposat, cal confirmar com a vàlida la resposta d).

9. Pregunta número 81. Es manté l'opció a).

La pregunta 81 està redactada en els termes següents:

81. El nivell de seguretat en la identificació electrònica exigida en els procediments i serveis que gestiona una entitat que pertany al sector públic:

- a) S'ha de definir i publicar a la seu electrònica.
- b) S'ha de determinar sobre la base de l'accessibilitat universal, d'acord amb l'Esquema Nacional de Seguretat i la normativa corresponent.

- c) S'ha de determinar sobre la base de l'anàlisi de riscos, d'acord amb l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i la normativa corresponent.
d) Les respostes a) i b) són correctes

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la a).

L'aspirant J.L.L.S ***4797** ha formulat les al·legacions següents:

Segons el Tribunal la resposta correcta es la a) S'HA DE DEFINIR I PUBLICAR A LA SEU ELECTRÒNICA, en canvi qui subscriu va marcar la d) LES RESPOTES A) I B) SÓN CORRECTES.

La resposta correcta és la que vaig marcar jo i això es veu clarament a la DISPOSICIÓN ADICIONAL TERCERA. NODO DE INTEROPERABILIDAD DE IDENTIFICACIÓN ELECTRÓNICA DEL REINO DE ESPAÑA, del *Real Decreto 203/2021, de 30 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento de actuación y funcionamiento del sector público por medios electrónicos*, concretament al punt: *3. Las entidades pertenecientes al sector público DEBERÁN DEFINIR Y PUBLICAR EN SU SEDE ELECTRÓNICA el nivel de seguridad en la identificación electrónica exigido en los procedimientos y servicios que gestionan, de acuerdo con el Reglamento (UE) n.º 910/2014, de 23 de julio de 2014. Este nivel de seguridad en la identificación electrónica del sistema de información que soporta el procedimiento o servicio se DETERMINARÁ SOBRE LA BASE DEL ANÁLISIS DE RIESGOS, DE ACUERDO CON EL ESQUEMA NACIONAL DE SEGURIDAD Y NORMATIVA CORRESPONDIENTE.*

En termes semblants es pronuncia l'aspirant B.Z.V.H. ***4042** i M.A.V.B. ***2847**.

Aquest tribunal discrepa de l'al·legació formulada perquè el contingut de la resposta b) de la pregunta 81 i el de l'apartat 3 de la DA 3a del RD 203/2021 no és el mateix, tal com es mostra a la taula següent:

Pregunta 81 resposta b)	Disposició adicional 3 RD 203/2021
b) S'ha de determinar sobre la base de l'accessibilitat universal , d'acord amb l'Esquema Nacional de Seguretat i la normativa corresponent	[...] se determinarà sobre la base del anàlisis de riesgos , de acuerdo con el Esquema Nacional de Seguridad y normativa correspondiente.

Pels motius exposats, cal desestimar aquestes al·legacions.

L'aspirant O.M.L. ***8313** al·lega, en relació amb la pregunta 81, el següent:

En base [a la redacció de la DA 3 del RD 203/2021 que no reproduïm) a, como alego anteriormente, no es lo mismo «deberán definir y publicar» a se «definirá y publicará», porque además de la motivación que doy más adelante, también así se no ha determinado en otras preguntas de la batería de preguntas de la convocatoria, p.e., en el tema 10, pregunta 28 [...] Por tanto, solicito la anulación de toda la pregunta.

Novament hem de reiterar que les expressions en castellà «deberá definir y publicar» com «definirá y publicará» en dret constitueixen una obligació del destinatari de la norma que s'ha d'acomplir. Mentre que, quan apareix l'expressió

«podrà definir», té caràcter potestatiu, és a dir, el subjecte podrà o no fer-ho, però no hi ha una obligació. Per tant, cal desestimar aquesta al·legació.

10. Pregunta número 82. Es manté l'opció c).

La pregunta 82 està redactada en els termes següents:

82. Segons el conveni de col·laboració en matèria d'interoperabilitat telemàtica entre les administracions públiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears, quines actuacions es compromet a dur a terme la Direcció General de Modernització i Administració Digital?

- a) Gestionar la Plataforma d'Intermediació de les Illes Balears (PINBAL).
- b) Establir i fixar els protocols d'actuació i els òrgans adequats per proveir eficientment d'informació les sol·licituds enviades mitjançant la plataforma.
- c) Allotjar la plataforma d'interoperabilitat de les Illes Balears.
- d) Mantenir i millorar la plataforma d'intermediació de les Illes Balears

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la c).

L'aspirant N.L.M. ***9263** considera que, d'acord amb el Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la Direcció General de Modernització i Administració Digital es compromet a exercir les funcions d'establir i fixar els protocols d'actuació i òrgans adequats per proveir eficientment d'informació les sol·licituds enviades mitjançant la plataforma. Per aquest motiu, conclou:

En este caso la respuesta correcta es la b) Establecer y fijar los protocolos de actuación y órganos adecuados para proveer eficientemente de información a las solicitudes enviadas mediante la plataforma.

Además en el convenio en el punto 3.1 d) Especifica que se tienen que establecer y fijar protocolos de actuación, de acuerdo lo expuesto anteriormente.

Per contestar la pregunta 82, s'ha d'acudir al Conveni de col·laboració en matèria d'interoperabilitat telemàtica entre les administracions públiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears, signat en setembre de 2021.

En l'antecedent 6 d'aquest Conveni s'estableix:

6. D'acord amb el Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la Conselleria de Fons Europeus, Universitat i Cultura, PER MITJÀ DE LA DIRECCIÓ GENERAL DE MODERNITZACIÓ I ADMINISTRACIÓ DIGITAL Té competència, entre altres, en sistemes d'informació, recursos tecnològics i serveis informàtics i telemàtics de l'Administració de la Comunitat Autònoma;

impuls i coordinació de la implantació de l'Administració electrònica, i simplificació i racionalització dels processos administratius.

Més endavant, la clàusula 2 i 3 del Conveni estableix:

2. ADHESIÓ AL CONVENI

Podran adherir-se al Conveni:

- Les administracions públiques de l'àmbit territorial de les Illes Balears.
- Els organismes públics i les entitats de dret públic vinculats o depenent de les administracions públiques sempre que exerceixin potestats administratives.
- ELS ÒRGANS ESTATUTARIS DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS.

L'ADHESIÓ ES FARÀ MITJANÇANT LA TRAMESA A LA DIRECCIÓ GENERAL DE MODERNITZACIÓ I ADMINISTRACIÓ DIGITAL d'una sol·licitud, juntament amb un certificat de l'òrgan corresponent de l'adopció de la decisió de l'adhesió (annex 2).

3. ACTUACIONS DE LES PARTS

3.1 L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears mitjançant la DIRECCIÓ GENERAL DE MODERNITZACIÓ I ADMINISTRACIÓ DIGITAL de la Conselleria d'Administracions Públiques i Modernització és compromet a dur a terme les actuacions següents:

- a) Gestionar la PLATAFORMA D'INTEROPERABILITAT de les Illes Balears (PINBAL).
- b) Implementar de manera coordinada amb la resta d'administracions signants tecnologies, sistemes i aplicacions que garanteixin la compatibilitat informàtica.
- c) Complir els requisits tècnics, operatius i organitzatius necessaris per fer efectives les relacions d'intercomunicació i interoperabilitat amb la plataforma, d'acord amb les previsions del Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, i amb la Norma Tècnica d'Interoperabilitat de Protocols d'intermediació de dades.
- d) Establir i fixar els protocols d'actuació i òrgans adequats per proveir eficientment d'informació LES SOL·LICITUDS REBUDES mitjançant la plataforma.
- e) ALLOTJAR, mantenir i millorar LA PLATAFORMA D'INTEROPERABILITAT DE LES ILLES BALEARS.
- f) Crear per a cada servei d'interoperabilitat que es presti per mitjà de la plataforma un document de definició de serveis. Aquest document s'ha de sotmetre a la consideració de la Comissió de Seguiment.
- g) Donar suport a les entitats adherides al Conveni, en els treballs d'integració dels sistemes d'informació i en els processos de reenginyeria que siguin necessaris per incorporar els serveis de transmissió de dades, certificats i documents electrònics en la seva gestió administrativa.
- h) Establir guies i models en la implantació.
- i) Garantir l'homogeneïtat i la coherència de les dades i els serveis d'interoperabilitat que ofereixen, com a proveïdors, les entitats adherides i signants al Conveni.
- j) Proposar i promoure el conjunt de dades i serveis d'interoperabilitat que s'han de prioritzar i coordinar la integració en la plataforma.
- k) Rebre les sol·licituds d'adhesió en el Conveni.
- l) Realitzar auditories per tal de comprovar el correcte funcionament de tots els aspectes que afecten al Conveni, especialment els relacionats amb el compliment de la normativa vigent en matèria de protecció de dades.
- m) Impulsar la utilització dels serveis d'interoperabilitat oferts per mitjà de la plataforma.
- n) Promoure la inclusió de nous serveis de consulta de dades i documents per sistemes d'intermediació de entre administracions públiques

D'una lectura acurada d'aquesta clàusula 3 es pot col·legir que l'única resposta correcta a la pregunta 82 és la c). En efecte, entre les actuacions que es compromet a portar a terme la Direcció General de Modernització i Administració

Digital en la clàusula esmentada es troba la recollida a la lletra f) ALLOTJAR, mantenir i millorar LA PLATAFORMA D'INTEROPERABILITAT DE LES ILLES BALEARS.

11. Pregunta número 83. Es manté l'opció b).

La pregunta número 83 està redactada en els termes següents:

83. En l'àmbit de l'administració electrònica i d'acord amb la norma tècnica de digitalització de documents, quin és un dels requisits de la imatge electrònica?

- a) La imatge electrònica ha de respectar la geometria del document d'origen en mida, sens perjudici que pugui tenir proporcions diferents.
- b) La imatge electrònica no pot contenir caràcters o gràfics que no figurin al document d'origen.
- c) La resolució màxima de la imatge electrònica ha de ser de 200 píxels per polzada.
- d) La imatge electrònica ha d'aplicar els formats que s'estableixen per a fitxers d'imatge en la norma tècnica d'interoperabilitat del Catàleg de Formats Estàndards.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant J.E.R.M. ***6188** ha presentat l'al·legació següent:

[...] he trobat que la pregunta número 83 té varies respostes correctes segons he llegit a la Resolució del 19/07/2011 de la Secretaria de l'Estat per la funció pública que aprova la Norma Tècnica d'Interoperabilitat de digitalització de documents. Veig que la resposta a i d poden ser correctes.

Per començar, s'ha d'aclarir que per contestar aquesta pregunta s'ha d'acudir a la 11. *Guía de aplicación de digitalización de documentos*, que es pot trobar a Internet en ([https://www.hacienda.gob.es/Documentacion/Publico/SGT/CATALOGO_SEFP/284_11.Guia%20de%20aplicacion%20de%20digitalizacion%20\(acc\).pdf](https://www.hacienda.gob.es/Documentacion/Publico/SGT/CATALOGO_SEFP/284_11.Guia%20de%20aplicacion%20de%20digitalizacion%20(acc).pdf)). En concret, s'ha d'acudir al punt 5.1, que estableix:

5. REQUISITOS PREVIOS A LA DIGITALIZACIÓN

5.1. Directrices generales de digitalización

Los requisitos y criterios que se han de seguir ante procesos de digitalización de documentos constituirán las condiciones mínimas aplicables a cualquier proceso de digitalización que se lleve a cabo en el organismo y se ajustarán a lo establecido en el apartado IV de la NTI de Digitalización de documentos en cuanto a los siguientes requisitos de la imagen electrónica:

- 1. Las imágenes electrónicas aplicarán los formatos establecidos para ficheros de imagen en la Norma Técnica de Interoperabilidad de Catálogo de Estándares *[la denominació de la Norma Tècnica no coincideix amb la que figura a la resposta d)]*.
- 2. El nivel de resolución mínimo para imágenes electrónicas será de 200 píxeles por pulgada, tanto para imágenes obtenidas en blanco y negro, como para color o escala de grises *[no coincideix amb la resposta c) de la pregunta 83]*. Se recomienda no superar el máximo de 300 ppp, salvo que el documento aconseje una resolución especial.
- 3. La imagen electrónica será fiel al documento origen, para lo cual:
 - i. Respetará la geometría del documento origen en tamaños y proporciones *[no coincideix amb la resposta a) de la pregunta 83]*.

ii. No contendrá caracteres o gráficos que no figurasen en el documento origen [coincideix amb la resposta b) de la pregunta 83].

Del punt 5.1 de *La Guía de aplicación de digitalización de documentos* es pot comprovar, tal com s'ha assenyalat, que només la resposta b) és la correcta, per la qual cosa cal desestimar les al·legacions efectuades sobre aquesta pregunta.

12. Pregunta número 84. Es manté l'opció d).

La pregunta 84 està redactada en els termes següents:

84. No forma part del contingut mínim que tota seu electrònica o seu electrònica associada ha de posar a disposició de les persones interessades:

- a) La identificació de l'acte o disposició de creació.
- b) L'accés a l'acte o disposició de creació.
- c) La normativa reguladora del Registre al qual s'accedeixi a través de la seu electrònica.
- d) La identificació de l'adreça electrònica de referència de la seu electrònica.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la d).

L'aspirant E.A.P. ***5428** a efectuat l'al·legació següent:

[...] en esta pregunta da a un error de interpretación ya que pone dirección electrónica y se da por buena identificación de la sede electrónica, al tener preguntas que no están como pone en las legislaciones da error de interpretación ya que identificación yo doy a entender que también podría ser la dirección electrónica de la sede ya que al poner en el buscador sede electrónica del ayuntamiento tal.. te manda directamente a esa sede a través de la dirección electrónica URL.

Per contestar aquesta al·legació, s'ha d'acudir a l'article 11.1 del Reial decret 203/2021, de 30 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, el qual disposa:

Artículo 11. Contenido y servicios de las sedes electrónicas y sedes asociadas.

1. Toda sede electrónica o sede electrónica asociada dispondrá del siguiente contenido mínimo a disposición de las personas interesadas:

- a) La identificación de la sede electrónica o sede electrónica asociada, así como del órgano u organismo titular de la misma y los órganos competentes para la gestión de la información, servicios, procedimientos y trámites puestos a disposición en ella.
- b) LA IDENTIFICACIÓN DEL ACTO O DISPOSICIÓN DE CREACIÓN [RESPOSTA A] Y EL ACCESO AL MISMO [RESPOSTA B], directamente o mediante enlace a su publicación en el Boletín Oficial correspondiente.
- c) La información necesaria para la correcta utilización de la sede electrónica, incluyendo su mapa o información equivalente, con especificación de la estructura de navegación y las distintas secciones disponibles, así como la relativa a propiedad intelectual, protección de datos personales y accesibilidad.
- d) La relación de sistemas de identificación y firma electrónica que sean admitidos o utilizados en la misma.

e) LA NORMATIVA REGULADORA DEL REGISTRO AL QUE SE ACCEDA A TRAVÉS DE LA SEDE ELECTRÓNICA.

[RESPOSTA C]

f) La fecha y hora oficial, así como el calendario de días inhábiles a efectos del cómputo de plazos aplicable a la Administración en que se integre el órgano, organismo público o entidad de derecho público vinculado o dependiente que sea titular de la sede electrónica o sede electrónica asociada.

g) Información acerca de cualquier incidencia técnica que acontezca e imposibilite el funcionamiento ordinario del sistema o aplicación que corresponda, así como de la ampliación del plazo no vencido que, en su caso, haya acordado el órgano competente debido a dicha circunstancia.

h) Relación actualizada de los servicios, procedimientos y trámites disponibles

i) Relación actualizada de las actuaciones administrativas automatizadas vinculadas a los servicios, procedimientos y trámites descritos en la letra anterior. Cada una se acompañará de la descripción de su diseño y funcionamiento, los mecanismos de rendición de cuentas y transparencia, así como los datos utilizados en su configuración y aprendizaje.

D'una lectura acurada d'aquest precepte, es pot comprovar que dins el seu contingut no fa referència a l'adreça electrònica, per la qual cosa cal confirmar com a resposta vàlida la d).

13. Pregunta número 91. Es manté l'opció d).

La pregunta 91 està redactada en els termes següents:

91. L'article 25 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, estableix que:

a) El pla de prevenció s'ha de revisar anualment.

b) L'avaluació de riscos laborals s'ha de revisar anualment.

c) El pla de prevenció i l'avaluació de riscos laborals caduquen als tres anys.

d) L'empresari ha de garantir específicament la protecció del personal que per les seves característiques personals o el seu estat biològic conegut siguin especialment sensibles als riscos derivats del treball.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la d).

L'aspirant E.A.P. ***5428 ha formulat l'al·legació següent:

[...] en el artículo 25 de la ley de PRL encontramos que pone ... ARTÍCULO 25. PROTECCIÓN DE TRABAJADORES ESPECIALMENTE SENSIBLES A DETERMINADOS RIESGOS.

1. El empresario garantizará de manera específica la protección de los trabajadores que, por sus propias características personales o estado biológico conocido, incluidos aquellos que tengan reconocida la situación de discapacidad física, psíquica o sensorial, sean especialmente sensibles a los riesgos derivados del trabajo. A tal fin, deberá tener en cuenta dichos aspectos en las evaluaciones de los riesgos y, en función de éstas, adoptará las medidas preventivas y de protección necesarias.

En el examen lo que dais por bueno es: El empresario debe garantizar específicamente la protección de LAS PERSONAS que por sus características personales o su estado biológico

conocido sean especialmente sensibles a los riesgos derivados del trabajo ... no está tal y como pone en la legislación por lo que hay errores de interpretación de lo que puede ser verdadera o falsa.

Per començar, hem de puntualitzar que tant en la versió catalana com la versió castellana la resposta d) no diu exactament el que afirma l'aspirant. I es tracta d'un matis rellevant. Si anam a la versió castellana, la resposta d) estableix:

d) El empresario debe garantizar específicamente la protección DEL PERSONAL que por sus características personales o su estado biológico conocido sean especialmente sensibles a los riesgos derivados del trabajo.

En aquesta resposta es diu que l'empresari ha de garantir específicament o de manera específica la protecció del seu personal, no «la protecció de persones». Tots sabem que el personal de l'empresari en la Llei 31/1995 són els treballadors (vegeu art. 2). El fet que no sigui una transcripció literal de l'article 25.1 no significa que la pregunta sigui incorrecta. El significat de la resposta d) coincideix amb l'esmentat article, encara que l'aspirant deixi entreveure que no és el mateix fer servir «de manera específica» per «específicament» o «l'empresari ha de garantir [...] la protecció dels treballadors» per «l'empresari ha de garantir [...] la protecció del personal».

Per tot això, cal desestimar les al·legacions formulades.

14. Pregunta número 93. Cal anul·lar la pregunta, ja que en castellà la paraula «puesto de trabajo» no equival a «lugar de trabajo».

La pregunta 93 està redactada en els termes següents:

Versió catalana	Versió castellana
93. Què s'entén per lloc de treball?	93. ¿Qué se entiende por puesto de trabajo?
a) L'espai que hi ha de 2 metres quadrats lliures d'objectes al voltant del treballador	a) El espacio que hay de 2 metros cuadrados libres de objetos en torno al trabajador.
b) S'entén per lloc de treball les àrees del centre de treball, edificades o no, en què els treballadors han de romandre o a les quals poden accedir per raó del seu treball.	b) Se entiende por puesto de trabajo las áreas del centro de trabajo, edificadas o no, en las que los trabajadores deben permanecer o a las que pueden acceder por razón de su trabajo.
c) Només és l'espai al voltant de la maquinària mòbil.	c) Sólo es el espacio en torno a la maquinaria móvil.
d) S'entén per lloc de treball l'espai mínim per treballar amb una taula i un ordinador.	d) Se entiende por puesto de trabajo el espacio mínimo para trabajar con una mesa y un ordenador.

El llistat de respostes correctes publicat al Portal de l'Opositor estableix que l'opció correcta és la b).

L'aspirant A.S.M. ***2593** ha presentat l'al·legació següent:

La Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de Prevención de Riesgos Laborales no hace mención a la definición de puesto de trabajo. Pero sí lo hace el Real Decreto 486/1997, de 14 de abril, por el que se establecen las disposiciones mínimas de seguridad y salud en los lugares de trabajo. En su artículo 2 punto 1 "definiciones" habla al respecto sobre la definición de lugares de trabajo y no puesto de trabajo, como dice la pregunta del examen. Considero que no es lo mismo un puesto de trabajo que un lugar de trabajo, ya que un lugar de trabajo se refiere al entorno donde tú trabajas, y el puesto de trabajo se refiere a las funciones que tú haces en tu puesto de trabajo. Si voy al temario publicado por la CAIB en relación al tema 19 dice "La Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de prevención de riesgos laborales. Riesgos y medidas preventivas asociadas al lugar del trabajo", pero no dice nada al respecto del Real Decreto 486/1997, de 14 de abril, por el que se establecen las disposiciones mínimas de seguridad y salud en los lugares de trabajo.

SOLICITO: Que se tenga en consideración mi alegación y se cancele la pregunta número 93.

En relació amb aquesta qüestió, el punt 1 de l'article 2 del Reial decret 486/1997 estableix:

Artículo 2. Definiciones.

1. A efectos del presente Real Decreto se entenderá por lugares de trabajo las áreas del centro de trabajo, edificadas o no, en las que los trabajadores deban permanecer o a las que puedan acceder en razón de su trabajo.

Si acudim a la versió catalana d'aquest Reial decret, veurem que l'article 2.1 està redactat en els termes següents:

1. Als efectes d'aquest reial decret, s'entén per llocs de treball les àrees del centre de treball, edificades o no, en què els treballadors han de romandre o a les quals poden accedir per raó del seu treball.

De la comparació d'ambdós texts, podem col·legir que en català l'expressió «lloc de treball» equival en castellà indistintament a «lugar de trabajo» i «puesto de trabajo». Aquesta diferenciació podem entendre-la si acudim a la pàgina

(<https://www.prevencionintegral.com/comunidad/blog/reflexiones-sobre-prevencion-convivencia/2019/04/24/centro-trabajo-lugar-trabajo-puesto-trabajo>), que diu:

CENTRO DE TRABAJO, LUGAR DE TRABAJO Y PUESTO DE TRABAJO: ¿SON LO MISMO?

Un conductor de camión sabe que su centro de trabajo es la sede de su empresa donde están las oficinas, el garaje y el taller, que su lugar de trabajo es la vía por la que circula, su puesto de trabajo el de conducir y su equipo de trabajo el camión. Pero cuando un trabajador de cualquier sector sufre un accidente dentro de los límites geométricos de la empresa para la que trabaja (centro de trabajo), no siempre ocurre en el contexto de la labor que tiene encomendada (puesto de trabajo) en unas funciones para las que necesariamente deben de poder contemplarse los requisitos reglamentarios previstos para los lugares de trabajo con los equipos de trabajo. No es un trabalenguas. Es la realidad que debe de ser analizada con precisión al determinar las causas del accidentes y sus verdaderos responsables. Muchas veces se confunden centro, lugar y puesto de trabajo.... también algunos inspectores en las actas de infracción... atentos... cuidado...

A això cal afegir que la definició que fa servir la resposta b) de la pregunta 93 de la versió castellana per definir «puesto de trabajo» és la mateixa que empra l'article 2.1 del Reial decret 486/1997 per definir «lugar de trabajo».

D'acord amb l'apartat 6 de l'annex 3 de les bases de la convocatòria, es pot anul·lar una pregunta per alguna de les causes següents:

[...] perquè el plantejament és incorrecte, perquè totes les respostes plantejades són incorrectes, o perquè n'hi ha més d'una de correcta, i també perquè no hi ha coincidència substancial entre la formulació de les preguntes en les dues versions ofertes en les llengües oficials de la comunitat autònoma [...]

Si comparam la versió catalana i castellana de la pregunta 93, podem comprovar que no «hi ha coincidència substancial» entre la resposta b) de les dues respostes. En efecte, mentre que la resposta b) de la versió catalana és conforme a l'apartat 1 de l'article 2 del Reial decret 486/1997, quan diu:

b) S'entén per lloc de treball les àrees del centre de treball, edificades o no, en què els treballadors han de romandre o a les quals poden accedir per raó del seu treball.

Mentre que la versió castellana no ho és en fer servir l'expressió «puesto de trabajo» en lloc de «lugar de trabajo». En efecte, la resposta b) en castellà comet aquest error en establir:

b) Se entiende por puesto de trabajo las áreas del centro de trabajo, edificadas o no, en las que los trabajadores deben permanecer o a las que pueden acceder por razón de su trabajo.

Per tot això, cal anul·lar la pregunta núm. 93.

La presidenta del tribunal

Francisca Sampol Morell